

петьте вѣхъ безѣмни, тѣ като чѣха гласи по среднощѣ чи свадбата иди. понеже нѣмаха масло да си запалѣтъ свѣтилицыте, отидоха тога тзрскѣтъ масло: но доде намерѣтъ масло, жениха влѣзна въ сколтѣ къщи и портите сѣ затвориша. Послѣ додоха безѣмните моми, плачеха предъ портыте и дѣмаха: господи, господи, отвори ни? а той рече: не вы познавама, идете си. Христѣане видѣхте ли какъ остана подирнето плаканіе безъ ползѣ? но послѣшайте да разѣмѣте какво знаменѣка тѣзи притча: нощѣта е нашѣа тѣкашый животъ, маслото е нашите добрини, свѣтилицыте нашѣа горѣща вѣра и чиста совѣсть, жениха е Исусъ Христосъ, момите сѣ нашите дѣши, свадбата е второто пришествіе христово, а портите сѣ вратата на царство небесное. Но слѣшайте да ви кажа какъ сѣ затварѣтъ вратата на царство небесное и какъ сѣ отварѣтъ.

Затварѣтъсѣ вратата на царство небесное на человекѣка за лощавыте мѣ работы, които е научилъ отъ малкъ и не може да ги остави. За тѣй трѣбѣ да сѣ пазиме отъ малки и да искоренаваме злото сѣ време: защото една болѣсть, не сѣ ли пригледа на време, та послѣ става неисцѣлна. Както дѣма пророкъ дакида: человекѣкъ отъ злыте навикновеніа зачнава болѣсть (грѣшна мысль), а послѣ ражда беззаконіе, и не сѣ грижи за нищо. Тѣка ясно сѣ види колко длъжность иматъ родителите, да наставляватъ своите чада на страхъ божій отъ малкъ: защото воспитаніето е temelъ и благополѣчїе на нашѣа животъ. Дѣтето отъ младость може да научи и зло и добро. Едно дѣте ако не сѣ научи отъ малко на трѣдъ, на законъ божій и на почтенность, то най послѣ быва като трѣсть, която сѣ клати отъ сѣкой вѣтаръ.

Затварѣтъсѣ небесныте врата за тѣлесното наслаждѣніе, кога не мысли человекѣкъ за оныи свѣтъ, но гледа динѣ и ношѣ само за свѣтловното веселіе.

Затварѣтъсѣ за невожджаніето: защото когато е наткарено сърцето сѣ истїе, и ума погемненъ отъ парыте на пїанството, тога человекѣкъ не може да види бога, нити пѣте дѣто върки. За таквози невожджаніе отпаднаха Адамъ и Ева и сѣ затвориша райската врата. За тѣй христосъ дѣма: пазетисѣ да не сѣ отегчѣтъ сърцата вы сѣ истїе и пїанство: защото не знаете послѣдныѣ си часы.

Затварѣтъсѣ, за высокоумїето: защото человекѣкъ отъ высокоумїето си много сѣ лжи: свѣтото писаніе не слѣша, истиннатѣ не вѣрка, живота си не поправѣ, и остава кынъ отъ небесныте сараи.

Затварѣтъсѣ за незнанїето и глѣпостьта: защото който не знае нѣщо, той нѣма и желаніе за него, а който е глѣпавъ, той вѣрка еретицыте и празноверцыте, и нѣма желаніе за вѣчныте добрини.